

KASZAP ISTVÁN

KEDVES BANDI!

A MIGRÁNSOK C. DOLGOZATODDAL KAPCSOLATBAN AZ ALÁBBI ÉSZREVÉTELEKET TESZEM.

Előljáróban:

- minden rászorulóknak vallási, politikai nézetre való tekintet nélkül, a lehetőségeink határáig segítenünk kell
- A befogadási tapasztalataink a péceli házunkban: az elmúlt 35 évben közel 40 személyt/családot fogadtunk be több éves ott tartózkodásra. A befogadottak között voltak Bokor/B. B. közeli közösségekhez tartozók, voltak határon túli magyar családok, de voltak hajléktalanok is. A normálist meghaladó közös életvitel érdekében a befogadónak és befogadottnak hetente több órát kellett fordítani egyeztetésekre, a problémák személyes és együttes tisztázására.
- Az antalfai befogadások tapasztalatait most csak mellékesen említem, az egy külön kategória, egy másik tanulmányt érdemelne. 22 év alatt több mint ötezer vendég - bizonyos mértékű kiszolgálása pár nap, pár hét időtartamra.
- Nem vagyunk a migráns kérdés szakértői, az általam említett oktatást igen fontosnak tartjuk. (Bárkinek használatára válhatna több B. család több napos/hetes együttélése.)

A migránsok befogadásával kapcsolatos gondjaim:

- amennyire tudjuk a bevándorlók nagyon kevés kivétellel nem hajlandók a hivatalos úton jönni az országunkba, nem akarnak regisztrálni, ujjlenyomatot adni, ...
- a statisztikák szerint a bevándorlók 10%a menekült. Ezt a réteget a hivatalos szervek sem tudják elkülöníteni a teljes tömegetől. Azt hiszem sokan tesznek is arról, hogy ezt ne lehessen megtenni.
- a nyugati országokban (főleg német, francia, svéd ...) a nők zaklatásait, robbantásokat, egyéb balhék nagy részét már az ott született, gyakran az állampolgársággal is rendelkezők követik el.
- Ezen tényeket valahogyan fel kellene dolgozzuk ha a személyes befogadásokat tervezgetjük.

Következtetések:

- minden kétség, probléma ellenére segítenünk kellene
- jelenleg mi nem állunk készen a házunkba befogadásra, a más jellegű befogadásban

szerzett tapasztalatok ellenére sem. Igaz ezen a területen is fejlődhetünk (még csak 70 ill. 72 évesek vagyunk).

- jelenleg sem az egyházakozságtól sem az önkormányzattól segítségre nem számíthatnánk
- hasznos lenne összegyűjteni a B. beli olyan családok tapasztalatait, akik már fogadtak be embereket, családokat rövidebb-hosszabb időre, ill. pár vállalkozó családnak, akik még nem fogadtak be egyedül állókat/családokat pár napra-hétre össze lehetne állni kipróbálni, hogy éljék át ezen új helyzetet
- reális segítség lehetőségét a "kibocsátó" (ahonnan jönnek a migránsok) országokban látnánk, amihez jelentős nemzetközi összefogásra lenne szükség ill. egy Prakash kaliberű és elkötelezettségű személyt kellene találnunk a "kibocsátó" országban, hogy a már bevált gyakorlatot új helyszínen is tudnánk gyakorolni.

Szeretettel: István

DRYP

PARÁZSRA LÉP...

*„Bizony, bizony, mondom nektek:
Aki nem a kapun megy be a juhok aklába,
hanem máshonnan hatol be, az tolvaj és rabló.
(Jn 10. 1.)*

Parázsra lép, vagy darázs-fészekbe nyúl, ki az újkori bevándorlás – közbeszéd szóhasználatával migráns – kérdés magyarozatára vállalkozik. Humanitárius - hogy ne is a keresztényi szót használjam – azaz emberbaráti lelkiségre hivatkozva igyekszik megérteni és megértetni hogyan segítsen a farkasoknak helyet, szállást készíteni a juhodályban. Abban a juhodályban, amelyikben az egyébként másként gondolkodó juh testvéreivel él együtt és jól-rosszul elosztva, de mégiscsak